

ଡେଲେଟାମା ଷ୍ଟିଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

4 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1994

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଞ୍ଜୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 - ଧାରା 14(iv)(xv) - ତାର ଛତ୍ର ଏବଂ ଲୁହା ତାର - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ତାର ଛତ୍ରରୁ ଲୁହା ତାରକୁ, ଯେଉଁଥିରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି ହୋଇଛି ଅଲଗା ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ଏକାଠି ରଖାଯାଇଛି - ତେଣୁ ଧାରା 15 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏକକ-ପଏଣ୍ଟ ଟିକସ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟେ

ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା - ଫେରସ୍ତ - A.P. ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 33B ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ନେଇ ସମାଧାନ କରିବାକୁ କରଦାତା ଉନ୍ନତ ଅଟନ୍ତି ।

କରଦାତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ଉଠିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଲୁହା ତାରଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ କି, ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ତାର ଛତ୍ରରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି; ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 15 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏକକ ପଏଣ୍ଟ ଟିକସ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ ବିଷୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୂଳ ବସ୍ତୁ, ଯାହା ଶେଷ ଉତ୍ପାଦ ପାଇଁ ଏକ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ପରେ ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ

ଆସିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏକ ଆଇନ ଟିକସ ଲଗାଇଥାଏ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ । ପୂର୍ବରୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୁକ୍ତ କି ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ, ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ । ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା କାରଣରୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଧାରଣାର ଜଟିଳତାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସୂଚାଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଛି କି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇନାହିଁ ।

ଡୁଇଭିଡ଼ା ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ, 11 STC 827; *ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଆଲୁମିନିୟମ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ*, [1982] 1 SCR 129; *ଡେପୁଟି କମିଶନର ଅଫ୍ ସେଲ୍ସ ଟ୍ୟାକ୍ସ ବନାମ ପିଓ ଫୁଡ୍ ପ୍ୟାକରସ୍*, 26 STC 62; *ଆଲ୍‌ଭି ଭେଙ୍କଟେସୁଲ୍ସ ବନାମ ଏ. ପି. ରାଜ୍ୟ*, 41 STA 384, *ଗଣେଶ ଟ୍ରେଡିଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, 32 STC 62 3; *ବାବୁ ରାମ ଜଗଦୀଶ କେମିକାଲ୍ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ*, 44 STC 139; *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରଘୁରାମ ସେଜା*, 47 STC 369; *ମୋଡେମ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟିଲ୍ ଡାକ୍‌ସ୍ ବନାମ କମିଶନର ଅଫ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସେସ୍, ଆସାମ*, 71 STC 362 ଏବଂ *ରାଜସ୍ଥାନ ରୋଲର୍ ଫ୍ଲୋର ମିଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ*, JT (1993) 6 SC 138, ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ।

2. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ, 1956 ର ଧାରା 14(iv)(xv) ରେ ଏକ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ତାର ଛତ ଏବଂ ତାର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଉପ ସାମଗ୍ରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାରଗୁଡ଼ିକୁ ଛତର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ଛତ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାରଗୁଡ଼ିକୁ, ଯଦିଓ ତାହା ଏକ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାର ଉପରେ ପୁଣି ଥରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଛତ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ ବୋଲି ବିଧାନସଭା ଚାହୁଁନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ - ଛତ ଏବଂ ତାର - ଏତେ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ରହିଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ପରି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । [331- A- D]

ଡାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପ୍ୟାରେ ଲାଲ୍, [1976] 3 SCR 168, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

ରାଜସ୍ଥାନ ରୋଲିଂ ଫ୍ଲୋର ମିଲ୍ସ ଆସୋସିଏସନ୍ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ, JT (1993)

5 SC 138, ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଗଲା ।

3. ତେଣୁ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଲୁହା ତାରକୁ ଏକ ପୃଥକ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କିଣାଯାଇଥିବା ତାର ଛତଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା, ତେବେ ତାହା ତାର ବିକ୍ରୟରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

4. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ନିବେଦନର ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ A.P. ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1957ର ଧାରା 33-B ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 68/1986 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

W.P. ସଂଖ୍ୟା 1177/1985 ରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.3.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ହାଜର ହେଉଥିବା ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଭି. ଏମ୍. ତାରକୁଣ୍ଡେ, ଏମ୍. ଏଲ୍. ଲାହୋଟି, ସୁଶ୍ରୀ ଶିପ୍ରା ଖଜାଣି, ଅନିପ୍ ସଚେତେ, ଶ୍ରୀମତୀ ରୁବି ସିଂହ ଆହୁଜା, ପି. କେ. ମଲ୍ଲିକ, ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍. କରଞ୍ଜାଖାଲା ଏବଂ ଟି. ଭି. ଏସ୍. ନରସିଂହଚାରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

1. ଆଇନରେ କିଛି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବିଷୟ ରହିଛି । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ର ଆଲୋଚିତ ବିଚାର ଦ୍ଵାରା ଆଲୋଚିତ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରୟାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଥାଏ,

କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧକାରରେ ବୁଡ଼ି ଯାଇଥାଏ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଜଳବାୟୁ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ଧାରଣାଗତ ଆକାଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେତୁ ଦୁଇଟି ଆଲୋକ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ ।

2. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଆଇନଗତ ପରିସରର ଅସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସହ ଆମେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟୁ । ଯେତେବେଳେ ମୂଳ ବସ୍ତୁ, ଯାହା ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶେଷ ଉତ୍ପାଦ ପାଇଁ ଏକ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦନ ପରେ ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଥାଏ, ଏହିପରି ଅଟେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଏହି ଦିଗ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆଇନ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଚିକସ ଲଗାଇଥାଏ । ପୂର୍ବରୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ଚିକସ ଲାଗୁ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିକ୍ରୟ ଚିକସ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୁକ୍ତ କି ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ, ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ ।

3. ଉପରୋକ୍ତ ଭାବରେ କେବେ କୁହାଯାଇପାରିବ, ତାହା ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ହୋଇଛି । କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ନୂତନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟତରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚୀଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା, ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: (1) *ଡୁଇଭର୍ସା ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ବାଣିଜ୍ୟିକ ଚିକସ ଅଧିକାରୀ*, 11 STC 827 ଯେଉଁଥିରେ ଉଦ୍‌ଜାନୀକୃତ ଚିନାବାଦୀମାନଙ୍କ ତେଲ (ସାଧାରଣତଃ ବନସ୍ପତି କୁହାଯାଏ) ଚିନାବାଦୀମାନଙ୍କ ତେଲ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଉତ୍ପାଦ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା । (2) *ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଆଲୁମିନିୟମ କର୍ପୋରେସନ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ*, [1982] 1 SCR 129, ଯେଉଁଠାରେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଉତ୍ପାଦ ଏବଂ ଛାଞ୍ଚକୃତକୁ ଆଲୁମିନିୟମ ପିଣ୍ଡ ଏବଂ ଧାତବ ଖଣ୍ଡ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । (3) *ବିକ୍ରୟ ଚିକସ ଉପଆୟୁକ୍ତ* ବନାମ *ପିଓ ପୁଡ୍ ପ୍ୟାକରସ୍*, 46 STC 63, ଯେଉଁଠାରେ ସପ୍ତରୀର ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ତବାରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ସପ୍ତରୀ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇନଥିଲା । (4) *ଆଲ୍‌ଫି ଭେଙ୍କଟେସୁଲ୍* ବନାମ *ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର*, 41 STC

349, ଯେଉଁଠାରେ ଖଲ (ଆରୁକୁଲୁ) ଏବଂ ମୁଢ଼ି (ମୁରାମାରାଲୁ) କୁ ଚାଉଳ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇନଥିଲା (5) ଗଣେଶ ଚେଡ଼ିଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ, 32 STC 623 ଏବଂ ବାବୁ ରାମ ଜଗଦୀଶ କେମିକାଲ୍ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ, 44 STC 159, ଯେଉଁଥିରେ ଧାନଠାରୁ ଚାଉଳକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । (6) କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରଘୁରାମ୍ ସେଜା, 47 STC 369 ଯେଉଁଥିରେ ରୁଟି ଉତ୍ପାଦନରେ ଯେତିକି ଅଟା ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ସେତିକି ପରିମାଣରେ ରୁଟି ଗହମ ଅଟା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ କିଛି ମତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ଯେତେବେଳେ ମୋଡେମ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟଲ୍ ଝାର୍କସ୍ ବନାମ ଆସାମର ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, 71 STC 362, ମାମଲାରେ ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟା) ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେହି ମାମଲାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଏପରି କୌଣସି ନୀତି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ କି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଥିବା ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସାଇକିଆ ବିଚାରପୀଠ ପାଇଁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୋଗୀ ଜିନିଷର ବ୍ୟତିରେକ ଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଭିନ୍ନ ବିଚାର ଲାଗୁ ହେବ । ଏହି ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହରେ କେଉଁ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ଉଚିତ୍ ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ରେ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:-

"ଭିନ୍ନଜାତୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ କେତେକ ମାନଦଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି – ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟଟି ଏକ କିମ୍ପା କି ଯେଉଁଥିରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଏହାର ଏକ ପ୍ରକାର ଅଟେ; ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି କି; ବାହ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶା ଯାଇଛି କି ଯାହା ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ କରିଥାଏ; ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ବିସ୍ତାରର ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଘଟିଛି କି ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏକ ନୂତନ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଛି ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ବଜାରରେ ଜାତ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର କାରବାର

କରାଯାଏ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଏକ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ, ମୂଳ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, ଅବଧି ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ୟ ଧାରାରେ ଆମେ ପାଇଛୁ ଯେ ଏକ ନୂତନ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉତ୍ପାଦନ ସମୟରେ ମୂଳ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାରର ଏହା ହେଉଛି ଧାରଣା, ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି ବୁଝନ୍ତି । ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ବ୍ୟାପକତା, ଶ୍ରମ ହସ୍ତଚାଳିତ ହେଉ କିମ୍ବା ଯାନ୍ତ୍ରିକ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହାର ଅବଧି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉ କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ, ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

5. ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚଳିତ ଏକ ସାଧାରଣ ସୂତ୍ରକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ କିପରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୀକ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ବିଚାରପୀଠ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ *ରାଜସ୍ଥାନ ରୋଲର୍ ଫ୍ଲୋର ମିଲ୍ ଆସୋସିଏସନ୍* ବନାମ *ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ*, JT (1993) 5 SC 132, (ଏହା ପରେ ରାଜସ୍ଥାନ ମାମଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜୀବନ ରେଞ୍ଜି) ମାମଲାର ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରି କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ଗହମ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ ।

6. ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା କାରଣରୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦର ଅବଧାରଣାର ଜଟିଳତାକୁ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲା ଦର୍ଶାଉଛି । ଏହି କାରଣରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନା ଅଲଗା, ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆମେ ହାତରେ ଥିବା ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହିଁ, ଯାହା ହେଉଛି ଲୁହା ତାରଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ତାର ଛତରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ ତାହାଠାରୁ ଲୁହା ତାରଗୁଡ଼ିକ ଅଲଗା ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ କି । ତେବେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି କାରଣ ଆମେ ଏକ ଏକକ ପଏଣ୍ଟ ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସା, ଯାହା ସେହି *ସମାନ ଦ୍ରବ୍ୟ* ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଚିକିତ୍ସା ଲଗାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ହାତରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଟେ, ତେବେ ଏକକ

ପଏଣ୍ଟ ଟିକସ ନୀତି ପୁଣି ଥରେ ତାର ବିକ୍ରୟରୁ ଆଦାୟ ଟିକସ କିମ୍ବା ଟିକସ ଲାଗୁକୁ ବାରଣ କରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ତାରକୁଣ୍ଡେ ଏହା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ କାହିଁକି ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଠିକ୍ କି?

7. ଏହି ସ୍ଥିତି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 (ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଧିନିୟମ), ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଘୋଷିତ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ର ଧାରା 14 ର ଖଣ୍ଡ (iv) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (xv) ରେ ତାର ଛତ ଏବଂ ତାରକୁ ଏକତ୍ର କରିବାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଯାହା ଏହିପରି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଏକାଧିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । *ଡାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପ୍ୟାରେ ଲାଲ*, [1976] 3 SCR 168 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରି ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଶ୍ରୀ ତାରକୁଣ୍ଡେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ଉଭୟ ତାର ଛତ ଏବଂ ତାରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଟିଏ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

8. ଶ୍ରୀ ତାରକୁଣ୍ଡେଙ୍କ ନିବେଦନର ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର କିମ୍ବା ଶେଷ ଅବଲମ୍ବନ *ପ୍ୟାରେଲାଲଙ୍କ ମାମଲା* ହୋଇଥିବାରୁ, ସେହି ମାମଲାରେ ପ୍ରକୃତରେ କ 'ଶ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଆମେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବା । ସେଠାରେ, ଡାମିଲନାଡୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଇସ୍ତାତ ଗୋଲେଇ, ଚଟକା, ଫ୍ଲୋଟ ଇତ୍ୟାଦି ଟିକସ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କି ବୋଲି ଏହି ଅଦାଲତ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ, ଏକ ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ଲୁହା ରଢ଼ିରୁ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗିବା ପରେ ଗୋଲେଇ, ଚଟକା, ଫ୍ଲୋଟ ଇତ୍ୟାଦିର ବିକ୍ରୟରୁ ପୁଣି ଥରେ ଟିକସ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଶ୍ରୀ ତାରକୁଣ୍ଡେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ମତରେ, ସେଥିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥାଏ ।

9. ଯେହେତୁ ଆମେ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତର ଉତ୍ପାଦ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯେପରି ପ୍ୟାରେଲାଇଜ୍ ମାମଲା ଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ :-

14. "ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପାର କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା କେତେକ ସାମଗ୍ରୀ :- ଏତଦ୍ୱାରା ଏହା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପାର କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି:-

(iv) ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତ, ଅର୍ଥାତ୍ -

(xv) ତାର ଛତ ଏବଂ ତାର-ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ, ଅଙ୍କିତ, ଦସ୍ତା ହାରା ଆବୃତ, ଆଲୁମିନିୟମ୍ ହାରା ଆବୃତ, ଚିଣ କିମ୍ବା ତମ୍ବା ହାରା ଲେପିତ;

10. ପ୍ୟାରେଲାଇଜ୍ ମାମଲାରେ, କରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଇସ୍ତାତ ଗୋଲେଇ, ତଟକା, ପ୍ଲେଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନଥିଲା କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତର ଉତ୍ପାଦ ଥିଲା, ଏବଂ ପୁଣି ଥରେ ଟିକସ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, କାରଣ ଯେହେତୁ ବିଧାନସଭା ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତକୁ ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ କଳନା କରିଥିଲା, ଖଣ୍ଡ (iv) ର ବିଭିନ୍ନ ଉପ-ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତର ସମସ୍ତ ଉତ୍ପାଦକୁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇପାରିବ ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ) ଲୁହା ରଦ୍ଦି ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ପୃଥକ ଉପ-ବିଭାଗରେ ଇସ୍ତାତ ପ୍ଲେଟ୍, ଚାଦର ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀର ଅଂଶ ଥିଲା । କରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଏହି ଅଦାଲତ ହାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ସେହି ସାମଗ୍ରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତ) ନଥିଲା ଯାହାକୁ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାର ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, ବରଂ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ତାତର ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ଅନ୍ୟଥା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆଇନ ନିଜେ

"ସାମଗ୍ରୀ" ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଟିକସ ଲଗାଉଥିବା ଏକ ଆଇନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସେହି "ସାମଗ୍ରୀ" ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଟିକସ ଲଗାଇବ ଯେଉଁଥିରୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଇସ୍ତାତ ପ୍ଲେଟ୍, ଚାଦର ଇତ୍ୟାଦି ଏକ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀର ଅଂଶ ଗଠନ କରେ ଯାହା ଲୁହା ରଢ଼ି ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଶ୍ରୀ ତାରକୃଷ୍ଣେ ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ବିବୃତ୍ତିର ପୃଷ୍ଠା 171 ରେ ଥିବା ଚିତ୍ରଣୀ ଯେ ଚୟନ କମିଟିର ସୁପାରିଶ ପରେ 1972 ଅଧିନିୟମ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପଦାର୍ଥ (iv) ରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ସଂଶୋଧନଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ "ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ 'ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ' କୁ ଏକ ପୃଥକ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା" ଥିଲା ।

11. ପୃଷ୍ଠା 172 ରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ତାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉପ-ବିଭାଜନ ବଜାୟ ରଖିବ ଏକ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପ-ବର୍ଗ ଏକ ବ୍ୟାବସାୟିକ ପୃଥକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଏହାର ପରିଚୟ ବଜାୟ ରଖିବ । ତେଣୁ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଉପ-ବିଭାଗରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

12. ଉପରୋକ୍ତ ନିବେଦନ ଉପରେ ଆମର ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏକ ଘୋଷିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉତ୍ପାଦ ଉପରେ କିପରି ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିବା *ରାଜସ୍ଥାନ ମାମଲାରେ* ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କି ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ରାଜସ୍ଥ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଚାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଗହମରୁ ମିଳୁଥିବା ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ଗହମରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗହମର ଭିନ୍ନ ଟିକସ ସତ୍ତ୍ଵେ ପୁଣି ଥରେ ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା: ଏବଂ ଆମେ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ "ଗହମ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ ବରଂ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ବିନା ଗହମକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14ର ଖଣ୍ଡ (i) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (iii) ରେ ଘୋଷିତ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ମାମଲା ପ୍ୟାରେଲଲରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇନାହିଁ ଯାହାକୁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

13. ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଘୋଷିତ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଏକାଧିକ-ପଏଣ୍ଟ ଟିକସକୁ ବାରଣ କରିବା ପଛରେ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବା ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରେ । ଆମ ମତରେ, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଥିବା କାରଣରୁ ଘୋଷିତ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଟିକସ ଭାରକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଛରେ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ।

14. ଯାହାଙ୍କର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଧ୍ୟାନ ପ୍ୟାରେଲାଲ୍ ମାମଲା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତର୍କ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ଯେ ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁ, ତର୍କ "ପ୍ରକୃତରେ ରାୟକୁ ଏଡାଇ ଯିବା ପାଇଁ ଏକ ଛଦ୍ମ ପ୍ରୟାସ ଥିଲା" । ଆମ ମତରେ, ପ୍ୟାରେଲାଲ୍ ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ, ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ଏହା ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ଅଟେ ଯେ ପ୍ୟାରେଲାଲ୍ ମାମଲା ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଗୋଟିଏ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀର ଦ୍ରବ୍ୟ ଏକ ଟିକସ ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ରାଜସ୍ଥାନ ମାମଲା କୌଣସି ଭିନ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଏ ନାହିଁ ।

15. ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶ୍ରୀ ଚାରି ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ମାମଲାରେ ଗହମ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅଟା, ମଇଦା ଏବଂ ସୁଜି ପରି ତାରଗୁଡ଼ିକ ଛଡ଼ ଠାରୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ହୋଇଥିବାରୁ, ସେହି ମାମଲାର ଅନୁପାତରେ ତାରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ । ଏଠାରେ ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁ ରାଜସ୍ୱକୁ ରାଜସ୍ଥାନ ମାମଲା ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଉଭୟ ଛଡ଼ ଏବଂ ତାର ଗୋଟିଏ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀର ଅଂଶ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀ ଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିରନ୍ତର ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଆମର ମନକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛୁ ଯେ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ (ଉପ-ଖଣ୍ଡ) (xv) ରେ ଛଡ଼ ଏବଂ ତାର ଏକାଠି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କି । ଯଦି ଏହା ଯେଉଁ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ଥିଲା "ତାର" ଶବ୍ଦ ପରେ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ ଶେଷ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ବୋଧହୁଏ ଶ୍ରୀ ଚାରିଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଅଧିକ ଯାଞ୍ଚ କରିଥାନ୍ତୁ, ଆମେ ଦର୍ଶାଉଛୁ ଯେ ଛଡ଼ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ ବରଂ ତାରଗୁଡ଼ିକ ଛଡ଼ର ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବରେ

ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ ତାରଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଏହା କହିଥାଏ ଯେ "ବୁଲାଇଥିବା, ଟଣାଯାଇଥିବା, ଦସ୍ତା ଆବରଣ କରାଯାଇଥିବା ଆଲୁମିନିୟମ୍, ଟିଣ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କିମ୍ବା ଲେପିତ....." । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବିଧାନସଭା ଚାହୁଁନଥିଲା ଯେ ତାର, ଯଦିଓ ତାହା ଏକ ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାର ଉପରେ ପୁଣି ଥରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଛତ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ । ବାସ୍ତବରେ, ଦୁଇଟି ସାମଗ୍ରୀ - ଛତ ଏବଂ ତାର ଉପ-ସାମଗ୍ରୀରେ ଏତେ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା କହିବା ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ ଯେ ଘୋଷିତ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ବହୁସ୍ତରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15ର ଏକ ନିଷେଧାଦେଶ ହେବ । ଆମେ ରାଜସ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦାବିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବୁ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ଆମେ ପାଇ ନାହିଁ ।

16. ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ, ଆମେ ଖଣ୍ଡ (iv) ରେ "ଅର୍ଥାତ୍" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ କିଛି ଶବ୍ଦ କହିପାରିବା, ଯଦିଓ ଶ୍ରୀ ଚାରି ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାର କରି କୌଣସି ଚକ୍ରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ତଥାପି, ଆମେ ଏହି ଦିଗ ପ୍ରତି ନିଜକୁ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ କାରଣ *ରାଜସ୍ୱାନ* ମାମଲାରେ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ପ୍ୟାରେଲାଇଙ୍କ ମାମଲାରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । *ସ୍କ୍ୱାଉଡ଼୍* କି *ନ୍ୟାୟିକ ଅଭିଧାନ* (ଚତୁର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ, ଖଣ୍ଡ 5, ପୃଷ୍ଠା 2753) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ *ପ୍ୟାରେଲାଇଙ୍କ* ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବେର୍ଗ୍ କି ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଆମେ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ତାହା ଆମେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିବା ଉପସଂହାରରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

17. ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦ ପ୍ରତି ଉପରୋକ୍ତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିବାରୁ, ତାରରୁ ଛତ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହିଁ, ଯାହା ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଶ୍ରୀ ଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି । ଆମେ କେବଳ ବିବୃତିରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ

ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଶ୍ରୀ ତାରକୁଣ୍ଡେକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ଶ୍ରୀ ଲାହୋଟି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଭାରତୀୟ ମାନକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ଵାରା ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ସେଥି ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ସନ୍ଦର୍ଭ "2.4 ଖାନ୍ଦାର" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ C.A. ସଂଖ୍ୟା 68/88 ରେ କାଗଜ ପୁସ୍ତକର 11 ତମ ଖଣ୍ଡର ପୃଷ୍ଠା 19 ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତାର ଛତଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ବ୍ୟାବସାୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ କି, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଅନୁଶୀଳନରୁ ଆମେ ଦୂରେଇ ରହିଛୁ, କାରଣ ଆମର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, କାରଣ ଆମେ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଧାରିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ ଯେ ଲୁହା ଛତ ଏବଂ ତାରର ମାନଦଣ୍ଡ ଏକ କିମ୍ବା ପୃଥକ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଉପ-ସାମଗ୍ରୀ (xv) (ଉଲ୍ଲିଖିତ) ରେ ଏକାଠି କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଆମ ମତରେ ଭୌତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଏବଂ ସମସ୍ୟାକୁ ଆୟତ୍ତ କରିଛି ।

18. ତେଣୁ ଆମେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ସମାପ୍ତି କରୁଛୁ ଯେ ଲୁହା ତାରକୁ ଏକ ପୃଥକ ଚିକିତ୍ସାଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କିଣାଯାଇଥିବା ତାରଛତ ଗୁଡିକରେ ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହା ତାର ବିକ୍ରୟରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 13.2.86 ତାରିଖର G.O. Ms. ସଂଖ୍ୟା 176 ଅଧୀନରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା । ଏବଂ II କୁ ଶ୍ରୀ ଲାହୋଟି ବାସ୍ତବରେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ତାରର ବିକ୍ରୟକୁ 1.4.76 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦି ତାର ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟରେ ତାର ଟଣା ଯୁନିଟ୍ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବହୃତ ତାର ରତଗୁଡିକ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚିକିତ୍ସ ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିଲା ।

19. ଯାହା ସ୍ଥିର ହେବାକୁ ବାକି ଅଛି ତାହା ଫେରସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପରେ ପାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଦେଶର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଅଟେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଶ୍ରୀ ଲାହୋଟିଙ୍କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 6.1.86 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଉପରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଠ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:-

"ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଫେରସ୍ତଯୋଗ୍ୟ ଅଧିକାରୀ

ଜାରି କରିବା କିମ୍ବା ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଫେରସ୍ତ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ତାହା ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ତା'ପରେ ଆମର ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ବିଧାନର ଧାରା 33-B (ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ ଚିକସ ଅଧିନିୟମ) କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରକୃତିର ମାମଲାରେ ଫେରସ୍ତ ବିଷୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । ଆମେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଧାରାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଫେରସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ ।

20. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିବାଦୀୟ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଏବଂ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ବ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ ।

ଆର୍. ଆର୍.

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

“ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ